

РЕШЕНИЕ

№ 38651

гр. София, 20.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 03.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **9420** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).
Образувано е по жалба на Н. К. Б., Л., дата на раждане 19.06.1984., роден в [населено място], К. с адрес [населено място], [улица] отдел „ПМЗ-Военна рампа“ на РПЦ – С. на ДАБ срещу Решение № 4524/14.08.2025г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбата се иска отмяна на решението като неправилно, поради нарушение на материалния закон, административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона. Правят се възражения, че административният орган неправилно е тълкувал и приложил нормата на чл.9 от ЗУБ, като е приел, че не са установени факти за осъществено преследване. Жалбоподателят счита, че изтъкнатите от него факти и обстоятелства не са обсъдени в цялост и пълнота, както и в обжалваното решение липсва цялостна преценка относно обстановката в страната по произход. В хода на съдебното производство жалбоподателят се явява лично, с назначения преводач от френски език Е. Н. и се представлява от адв. Л.. Поддържа жалбата лично чрез назначения преводач и чрез адв. Л..

Ответникът – Председателят на Държавна агенция за бежанците при МС, редовно уведомен, не изпраща представител в с.з. и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София - град, второ отделение, 7 - ми състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по молба за предоставяне на международна закрила с вх. № ПМЗ-ВР-1613/03.06.2025г. на РПЦ-кв. Военна рампа“ – [населено място] до

Държавна агенция за бежанците при МС, подадена от Н. К. Б. от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], гражданин на К., етническа принадлежност – други, вероизповедание – други, семейно положение – неженен, ЛНЧ [ЕГН].

С оспореното Решение № 4524 от 14.08.2025г., молбата на Н. К. Б. е оставена без уважение и в двете ѝ части.

В хода на административно производство на 05.06.2025г. е проведено интервю с рег. № УП 17734/03.06.2025 г., в което жалбоподателят Б. е заявил, че е напуснал К. легално на 22.04.2025г. с бизнес виза и полет до Турция. Като мотиви за напускането на К. респ. за търсената международна закрила, жалбоподателят е посочил, че имал сериозни заплахи, защото се противопоставял на режима в държавата си по произход. Същият твърди, че когато се противопоставял на режима в К. и по-специално срещу управляващата власт, започват да те преследват. Заявява, че не е членувал в политическа, а членове на такава са били брат му и баща му и във връзка с това били и заплахите срещу него. Въпреки, че не членувал в политическа партия, жалбоподателят подкрепял опозиционната партия “SDF”. В интервюто, жалбоподателят споделя, че е травмиран от всички заплахи, отправени към него и семейството му, заявява, че дори е бил арестуван и е убеден, че ако остане в К. ще бъде убит. Счита, че ако бъде върнат в държавата си по произход, заплахите няма да спрат, защото по някакъв начин е свързан с опозицията. Бил е жертва на физическа насилствена неведнъж.

Лицето е излязло от страната на произход легално, с редовни паспорт и личен документ. Същият разполага с фалшива карта за пребиваване във Франция и редовен национален паспорт. Не е останал в Турция, тъй като там се обаждали на по-големия му брат и заплашвали, че ще ги убият. Затова решили да тръгнат към България.

При така направеното изложение от страна на заявителя, органът е приел, че на фона на общата социално-икономическа обстановка и обществено-политическа ситуация в К., лицето е опитало да изгради бежанска история, ползвайки общоизвестни факти за страната. Няма данни за лично преследване спрямо него, като в историята липсва и личен мотив. Решаващият орган е направил извода, че посочената причина за подаване на молба за международна закрила не е свързана с раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група и не се оценяват като релевантен мотив за предоставяне на статут на бежанец. След изискана справка от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ при МС е установено, че Социалдемократическият фронт е основната опозиционна партия в К.. Парламентът в К. е доминиран от Камерунско народнодемократично движение, начело с Президента П. Бия, който управлява от 1982г. Бия е обвиняван от ООН в репресии срещу опозицията и журналисти и лидерите на гражданското общество.

Въпреки горното, органът приема, че молителят не е представил никакви доказателства за лични посегателства върху себе си, като счита бежанската история за нелогична и противоречива. Намира, че са налице са противоречиви факти, а изтъкнатите опасения за преследване са хипотетични.

Като допълнителен аргумент в тази насока органът приел, че важно обстоятелството в случая е, че лицето е напуснало легално страната с паспорт и лична карта. Горното налага извода, че до напускането на страната, лицето не е имало проблеми, тъй като в противен случай не би могъл да напусне страната легално. Не се установява, че кандидатът е използвал легално напускане на страната като единствен изход за бягство. Според органа в случая става въпрос за мигрант, а именно за лице, което по различни причини от причините на бежанеца, напуска страната, за да се засели другаде. Направен е извод, че за жалбоподателя не са налице предпоставки за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ. Изложените от лицето мотиви не са правнозначими за

търсената защита.

Липсвали и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут. Твърдения, че е налице реална опасност от посегателства като екзекуция или смъртно наказание липсват. Не са налице предпоставките на чл. 9, ал.1 т.1 и т.2 от ЗУБ. Не били налице и предпоставките на чл. 9, ал.1, т.3 от ЗУБ, които изискват молителят да е напуснал страната поради реална опасност и тежки заплахи за живота му или в случай на въоръжен конфликт. От приложената справка са установили, че насилието в К. не е безогледно и повсеместно на цялата територия на страната. Обстановката в страната сама по себе си не дава основание да се приеме, че по отношение на лицето е налице страх от преследване, както и това да е била причината за напускането на страната.

Така мотивиран, органът приел, че не са налице предпоставките на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, поради което отказал предоставяне на статут на бежанец, както и предоставяне на хуманитарен статут. Административният орган е извел извод, че това обстоятелство няма връзка с бежанската история.

Въз основа на фактите и доказателствата и при съобразяване на приложимите материалноправни разпоредби на ЗУБ е постановено обжалваното решение, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут по смисъла на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, поради липса на материалноправни основания. Решаващият орган е приел, че мотивите, обуславящи желанието на кандидата да получи статут не попадат в предметния обхват на ЗУБ, както и не са представени нови факти, отнасящи се до бежанската история. Решаващият орган е приел, че не са налице и предпоставките за представяне на хуманитарен статут, тъй като Н. Б. не е бил принуден да отпътува от К. поради реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, нито като изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, а по собствено желание. Наред с това спрямо него не е налице заплахата поради ситуация на безогледно насилие в държавата по произход, както и в К. липсва въоръжен конфликт и не съществува риск от тежки посегателства по смисъла на чл. 9 от ЗУБ.

В хода на съдебното производство е представена и приета като писмено доказателство справка с вх. № МД-02-550/09.10.2025 г., в която е посочено, че няма промяна в актуалното положение в страната, представено в справка с вх. № МД-02-322/12.06.202 г., както и не е открита информация за въоръжени сблъсъци или конфликти на територията на страната към настоящия момент. Няма данни за въоръжени конфликти или вътрешни междуособици.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София – град, второ отделение, 7-ми състав, направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 87 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 АПК), на основанията посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на ЗУБ - председателят на ДАБ. При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма и административнопроизводствени правила.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Настоящата инстанция споделя напълно извода на органа за липса на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и по чл. 9 за предоставяне на хуманитарен статут.

Съдът приема, че според данните по делото, представените в хода на съдебното производство писмени доказателства, вкл. и заявеното от жалбоподателя пред интервюиращия орган става ясно,

че лицето не членува в основната опозиционна партия в страната. Такива по негови данни са били баща му и брат му, като с последния заедно са напуснали К. легално. Подадената молба, с която Б. претендира получаване на статут на бежанец доказва, че той има основание единствено да се страхува от преследване поради политическо мнение и/или убеждение, в процесния случай като член на семейство, което членство в опозиционна партия.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. По смисъла на чл. 8, ал. 4 ЗУБ "преследване" е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтаряемост. Не се доказва обаче наличието на преследване по смисъла на закона, което да е предпоставка за уважаване на молбата на лицето. Представите в хода на делото обявление за издирване от 13.01.2022г.(л.92 от делото), призовка - два броя от 14.02. и 21.02.2019г. и заповед за арест от 12.05.2023г. не води до извод за реално преследване към момента на подаване на молбата, тъй като същите не са в оригинал и буди съмнение тяхната автентичност. Налице е и издадена виза за Република Турция от 22.04.2025г. Следователно, налице са данни, че въпреки обявлението за издирване от 2022г. и заповедта за арест от 2023г., същото не се е отразило на правото на лицето на придвижване както в страната, така и извън нея, в която насока е и легалното напускане на територията ѝ при отпътуването за Турция. Последните обстоятелства опровергават твърдяното преследване в страната на произход срещу него, както твърдението, че са нарушени основните му права. От проведеното интервю се установява, че жалбоподателят цели да се установи в европейска страна, където се зачитат човешките права, но това негово желание не е предпоставка същият да получи статут на бежанец. По така изложените съображения, правилен и законосъобразен се явява изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец.

Също така не са налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно чл. 9 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си на произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице, поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. На фона на така очертаната правна регламентация и приетото по-горе по повод изнесената бежанска история, съдът намира, че по отношение на жалбоподателя не са налице предпоставките на закона за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗУБ. Посочените мотиви за напускане на К. не могат да обосноват извод, че Н. Б. е в ситуация на реална опасност от тежки посегателства. Въпреки представените копия от заповед за арест, призовки и обявление за издирване, по делото не се събраха достатъчно данни, които по безспорен и категоричен начин да установят спрямо жалбоподателя да са били предприемани мерки, застрашаващи свободата, живота или сигурността му от официалните власти. В държавата на произход не е налице заплаха поради ситуация на безогледно насилие или въоръжен конфликт. Видно от представените по делото справки в К. общата ситуация по отношение на сигурността е спокойна и няма данни за въоръжени конфликти или вътрешни междубожици. Предвид изложеното, законосъобразен се явява извода на председателя на ДАБ при МС, че не се установяват предпоставките по чл. 9 ЗУБ,

тъй като Б. не е напуснал К. от съображения за физическата си сигурност. В оспореното решение административният орган е спазил императивното изискване на чл. 75, ал. 2 ЗУБ, като е обсъдил всички наведени от кандидата за закрила факти и обстоятелства от личната му история заедно с въпроса относно сигурността на страната му по произход, съгласно информацията от приложените актуални справки за ситуацията в К., поради което неоснователно в жалбата се твърди, че в решението липсва цялостна преценка относно обстановката в страната на произход. По изложените съображения съдът приема, че актът е законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде оставена без уважение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. последно, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. К. Б., Л., дата на раждане 19.06.1984., роден в [населено място], К. с адрес [населено място], [улица] отдел „ПМЗ-Военна рампа“ на РПЦ – С. на ДАБ срещу Решение № 4524/14.08.2025г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: